

Fra Norge.

En af de store og vigtige... fra Norge...

Den norske Presse. Regjeringsbladet...

Den norske Presse. Regjeringsbladet...

Den norske Presse. Regjeringsbladet...

Den norske Presse. Regjeringsbladet...

Den norske Presse. Regjeringsbladet...

Den norske Presse. Regjeringsbladet...

Den norske Presse. Regjeringsbladet...

Den norske Presse. Regjeringsbladet...

Den norske Presse. Regjeringsbladet...

Den norske Presse. Regjeringsbladet...

Den norske Presse. Regjeringsbladet...

Den norske Presse. Regjeringsbladet...

Den norske Presse. Regjeringsbladet...

Den norske Presse. Regjeringsbladet...

Den norske Presse. Regjeringsbladet...

Den norske Presse. Regjeringsbladet...

Den norske Presse. Regjeringsbladet...

altid Indbydelsen til sine koncerter. Eriksson var lige egenfindig i sin Børg...

„Hvis De ikke kommer og hører paa mig,“ sagde Bull, „tager jeg Violinen med mig og spiller her i Deres Værksted.“

„Hvis De tager hid den der Tingesten, saa laar jeg den istykker,“ var Erikssons svar. Men Bull gav ikke...

En vakker Dag tog derfor Bull Violinen med sig til Opsindens Værksted. Eriksson modtog den egenfide Musi...

Arbejderne slap, ligesom fortvylede af Musikken, sine Værksted, alle stod ubevægelige af Beundring.

Bull fortsatte at spille. Endelig sluttede han. Eriksson, som havde sidet henvundet i Tanker, løftede nu hovedet, og med Taarer i Øjnene sagde han til den store Kunstner:

„Fortæl! Fortæl! Fortæl nu ved jeg, hvad som har manglet i mit Liv!“

Slømt.

En usund Lejlighed. Vennen: Nu er Din Villa jo næsten færdig; Du skal vel snart flytte ind?“

„Nej, jeg lader først min Svigermoder bo der i et Aarstid.“

Tidsmaal er. Paa en Restauration: „Har Du vente lange paa mig, gamle Ven?“

„D, nej, kun under fire Glas Punsch og to Toddier.“

En samvittighedsfuld Elev. Examinatoren: „De kan jo slet ikke noget af Geografien. Har De da aldrig beskæftiget Dem med det Sag?“

Examinanden: „Nej — min Far har strengt forbudt mig nogensinde at røre ved Kort!“

Unødvendigt. I et fashionabelt Værelse spørger en Hovedstabsdame, som lider af den ugudelige Tandpine: „Sig mig, Sædler, findes der en Tandlæge her?“

„Jo — da, Frue.“

„Bruger han Gas, naar han trækker Tandene ud?“

„Jøsses da, nej da, Frue, hva' skal de det tjene til midt paa lyse Da'n!“

Den rette Theaterforøjelse. Mama: „Nu min Pige, hvad syntes du om Stykket igaar?“

„Na, Mama, det var saa lærerigt. Tænk, alle Pigerne blev gifte.“

Varnlig Diplomati. Julius er 6 Aar og Anna 4. Mama har givet dem hver sin Kage. Julius, som er den største Gourmand, bliver først færdig med sin. „Mama“, siger han og peger paa sin Søster, „sig hen, at hun maa give mig det, som er tilbage af Kagen nu, saa hun vænner sig til at have et godt Hjerte!“

Var nem mund. Den naadige Mama ligger paa Sofaen med en Roman i Haanden. Hendes 6-aarige Dreng ligger i Bærelset og vil endelig passere lidt med Mama. Men da hun er fordybet i sin Bog og slet ikke kan bevæges til at give sin Lille noget svar, løber han hen til Sofaen, trænger sit lille Hoved mellem Moderens Ansigt og Vogen og raaber: „Kære Mama, læs mig lidt ogsaa!“

Det er sikkert. En Irlander forsøgte at skyde en Spurv med en gammel Ruskedunder. Han brændte løs, Spurven støj med en fort kvadder udfaldt sin Vej og Patrik laa paa Ryggen og sprællede. Han rejste sig besværlig, rystede Næven mod Fuglen og raabte:

„Du skalde have tvivret saa maadelig, hvis du havde været ved denne Ende af Bøssen!“

Tre af Mandfolkens Dummhed er. En klog Kone forstirrede, at Mændene begaar tre Dumbheder, som stadig ærgre hende. Den første var, at de slatrer op i Træerne for at ryste ned Frugt; hvis de blot ventede, saa faldt den nok ned af sig selv. Den anden var, at de fører Krig for at dræbe hinanden; hvis de blot ventede, vil alle dø naturligt. Og det tredje var, at de løber efter Fruentimmerne; hvis de blot lod det være, saa vilde nok snart Fruentimmerne rende efter dem.

Trykfejl. I det vi henlede vore standnaviste Velværes Opmærksomhed paa Dr. August König's Hamburger Familie-Kalender, kan saas i alle Apotheker, bemærke vi, at der paa Side 8 (Kalender for April) har indsnegret sig nogle Fejl i Angivelserne for Skærtorsdag, Langfredag, Paaske-Søndag og Mandag. Samtlige Festsdage skalde have været anførte under de astronomiske Beregninger.

The Charles A. Bogeler Co., Baltimore, Md.

Dr. Peters KURIKO er sandsynligvis den bedste Livskraftigiver, som nogensinde er kendt; den selges ikke paa Apothekerne, men kun gennem lokale Agenter. KURIKO vil helbrede de fleste

franske Sygdomme selv i Tilfælde hvor fattige andre Lægemidler har fejlet. Den benyttes nu i stor Udstrækning af vor Nationalitet og er en Medicin, der fortjener Tillid. For nærmere Underrettelser adresser Dr. P. Zahriey, Chicago, Ill.

Grand Island Marble Works, I. T. PAINE & Co., Ejere. Minde- og Gravstene af Granit eller Marmor — samt — Indhegning for Begravelsespladse. Grand Island, - Nebr.

N. G. HANSEN, Dansk Uhrmager og Juvelerer DANNEBROG, NEBRASKA.

Reparationer af saavel Uhre som musikalske, optiske og mekaniske Instrumenter udføres billigt og samvittighedsfuldt.

Naar De rejser

er det godt at have i Grindring, et „The Burlington Route“ holder i Farten en gennemgaaende Personsvogn til Lincoln, hvor den træffer Forbindelse med et hurtigt gaaende „Bestible Express Train“ udfyret med sine Venestole og forsynet med Pullman Sovevogne, direkte gennemgaaende til Chicago uden Skifte. Vigeledes kuytes Forbindelser med gennemgaaende Tog til Denver.

Burlington-Kompagniet ejer en Væreling de paa over 6,000 Mil forsynet med Staalstinner, og har Forbindelser med andre vigtige Gænter, nemlig, Chicago, Peoria, St. Louis, Kansas City, Omaha, Cheyenne og Denver.

For Billetter og Underretning, henvender man sig til hvilken som helst Stationsforvalter ved Burlington Banen.

Nyt Firma!

Jensen & Lang har fra 1ste Marts aabnet en velassorteret

Jernvare- & Groceriforretning i Farwell, Howard Co., Nebr.

Alt til ovennævnte Forretning henhørende kan saaes i vor Butik til Dagens billigste Priser.

Vore ærede Landsmænd anmodes venligt om at aflægge os et Besøg. Vi vil garantere dem en reel Behandling.

Alle Slags Blisforer fabrikeres efter Bestilling og Reparationer af samme udføres til billige Priser.

Herl. Jensen & Lang.

Mrs. Brodmann's Gjerdemoder-skole er den mest paalidelige, da den er indfo...

R Burnell, Hændlende med Seletojs, Sæddeler, Dækkener Bidste og „Rubes“.

THE PIONEER LINE

St. Joseph Island and Grand R.R. UNION PACIFIC ROUTE.

ST. JOSEPH og SABETHA, GRAND ISLAND, FAIRMONT, YOR, SUTTON, HASTINGS, MINDEN, ALMA, WILCOX.

To daglige Iltoget i hver Retning paa Hovedlinjen. Frie „Reclining Chair“ Kupeer i Forbindelse med Dagtræne.

Nye Pullman Palads-Sovevogne med Nattogene.

To Iltoget i hver Retning imellem FAIRBURY og MCCOOL JUNCTION.

Fuldstændig Forbindelse i Valparaiso med UNION PACIFIC Toget for OMAHA, COUNCIL BLUFFS, og PUNKTER Nord og Ost.

Forbindelse sker i GRAND ISLAND med U. P. Banen til alle Pladser i Vesten.

Fuldstændig Forbindelse ved U. P. Depotet i ST. JOSEPH for ethvert Punkt i Nord, Ost og Syd.

A. CARLSON, AGENT I DANNEBROG, NEBR. E. McNEILL, GENERAL MANAGER. W. P. ROBINSON, C. P. & T. A.

AMERICAN LINE PETER WRIGHT & SONS, G. Agts., Philadelphia A. Jurgens, Western Pass. Agent 88 La Salle Street, Chicago, Illinois.

Standinaver i Central-Nebraska kunde erholde Oplysning om Billetpriser m. m. hos A. Carlson, Forvalter af Danegaarden i Dannebrog, Nebr som er Linien's befuldmægtigede Agent.

Rasmus Hennibal, County Judge and Notary Public.

Stoffer Assurance paa Gjenstande med Brand, Tyvlied, og Urtæner i gode og solide Kompanier paa gunstige Vilkaar.

Dove. En Person, som har været borte i 23 Aar og hvis Dødsbede saavel som Sælen for Dre...

Dannebrog Kjøbudsalsk holder paa Lager de forskellige Slags fersk og Saltet Kjøb...

Carl Schiodte, Dansk Dyrslæge. — Gæst Hospital — Office i Centers Apothek, Grand Island, Nebraska.

ALLAN LINIEN. Ocean Dampskibe. 30. Besøger Befordring fra og til Norge, Sverige, Danmark og Finland.

Akron, Colorado. Hjernet af Greeley og Main St. Da jeg i denne Uge har aabnet mit ny Store, anbefaler jeg mit ny Varelager til alle, som vil forunde mig deres Søgning.

Otto Merz (Den tydske Slagter.) har just aabnet Forretning i det gamle Posthus, og tillader sig at bringe i de ærede Standinauers velvillige Grindring sin velforsyede Slagterbutik.

The Perkins Wind Mill. Olsson & Søndergaard, Akron, Nebr.

alle sagde til hinanden: Ja, hendes Afreise vil nok bringe mere end eet Dje til at løbe i Vand!

En Dag, da Walthers og hans Datter fulgtes ad ned til Landsbyen, gik Ludolph, Melaniteren, uden videre hen til dem, standsede dem og sagde: „Na, hør en Gang, Hr. Walthers! De har jo saadet Brev fra Amerika, — det har jeg ogsaa. De rejser, det gjør jeg med. Der skal være Penge at tjene derovre! Hvor skalde ikke ogsaa jeg, som saa mange andre, kunne gjøre min Lykke i Amerika!“

„Naa, jeg vil ønske, det maa gaa Dem godt!“ svarede den Gamle. „Det er nu imidlertid en kjedelig Historie at skulle rejse saa lang en Vej alene,“ vedblev Ludolph, „og da De nu, efter hvad jeg hører, om kort Tid vil indflytte Dem, saa vil jeg tage med det samme Skib som De! ... Vær De bare rolig alle Itoget, jeg skal nok tage mig af Dem og Deres Fader! Lad mig bare omme!“

„Jeg sender til Skibsvæsenet, kan De tro! Jeg har arbejdet ved Sphærene! Jeg har ogsaa været i rum Sø ... sille Bølger! Naa, De kan stole paa, det er jeg ikke Legewært, det! Der er nogle saa høje som Deres Hus ...“

Gretchen der holdt Faderen under Armen, viste Tegne paa Utaalmodighed, og Ludolph, der mente det var Næbsel, som betog hende, vedblev saa: „Ja, som jeg siger, højere endnu end Deres Hus ... aa men det vænner man sig til! ... Hør, sig mig, Hr. Walthers, er det sandt, at De har solgt hele Armlisten for det dobbelte af, hvad den er værd? Det er en god Forretning, det løber mig for Dem! ...“

„Jeg har solgt mine Gjenstande, for hvad de er værd og høvten for mere eller mindre,“ sagde Walthers og gik sin Vej uden at høre mere paa ham. Ludolph tog sig med Haanden gennem sit tykke, brandgule Skjæg og mumlede, idet han gik efter dem: „Han er nok ikke i det gode Hjørne i Dag, den kjære Fa'er Walthers!“

Gretchen bojede sig over mod Faderen og hviskede: „Du gode Gud! Skal vi virkelig have den kjæbsommelige Person med paa Rejse!“

„Man kan ikke altid selv vælge sit Selskab, du! ... Der gives Folk — men der gives ogsaa — hvis Tale forsvinder Sindet ligesom den milde Regn frugtbarger jorden, men saa er der igjen andre, der som et Hagelvejr pludselig slaar ned over os og taarer os uden at ville det og trænger sig ind i vore lønlige Tanker! ...“

Den unge Pige, han nævnte ved Navn, viste sig straks efter paa Dørtærskelen; i Haanden holdt hun sin Søndagshue, som hun var bestjættet med at sætte op.

„Hvad vil du, Fader?“ spurgte hun. Den gamle Walthers svarede ikke. Han vedblev at læse, langsomt stavende sig frem og halvt højt, men dog for sigte til at Gretchen kunde forstaa ham. Hun betragtede ham nøje, for at udforste, hvilke Indtryk Læsningen af Brevet gjorde paa ham.

„Naa, Fader!“ udbroød hun omsider utaalmodig, „er det fra Karl? ... Hvad tager han sig for? ... Hvor opholder han sig?“

Det var i en Landsby i Rhinbajern, tæt ved Speyerflodens Bred; en gammel Landmand sad og røg paa sin Pipe paa en Træbænk udenfor sit Hus.

Bloraaret havde udfoldet sig i al sin Pragt; Hvidtjørnen stod i Blomster over alt paa Gærderne, Rattergalen kvadrede i Busken, og fra de højeste Trætoppe løb Gøgens Ruskul. Paa denne Tid af Aaret rører Livet i Naturen sig stærkt og frodigt trindt omkring, de skjulte Kræfter virker saa energisk over alt, at Mennesket selv med hele sin Sjæl drages med ind i den almindelige Jorngelsesstræben. Disse første, skønne Foraarsdage indvirkede ogsaa mægtigt paa den Gamle, der havde tilbragt saa stor en Del af sit Liv i den frie Natur. Med Hænderne støttet paa sine Knæ og med højt Hoved lod han Blikket glide hen over den vidstrakte Slette, der laa udbredt for ham, og over Floden, hvis Bølger rullede afsted mod Rhinen.

Han havde oplevet ikke saa saa af disse smilende, solrige Foraarsdage, som Ungdommen gjerne hilser med Jubel, — hvor ofte stulde han se dem vende tilbage? Han sad længe henvundet i et melankolsk Drømmeri, men lige med Et rettede han sig i Sædet og pustede en stor Røgsky fra sig, da han fik Løje paa Landposten, der styrede Kurven hen imod ham.

„Goddag, Fa'er Walthers!“ raabte Postbudet, „jeg har et Brev til Jer, det maa komme langvejs fra, for det er helt oerfyldt med Primærter!“

„Det er Brev fra min Sø!“ raabte den Gamle, „naa endelig! Vi har saamænd ikke hørt fra ham i lange Tider ... Hø, Gretchen, Gretchen! Kom lidt herud!“

Den unge Pige, han nævnte ved Navn, viste sig straks efter paa Dørtærskelen; i Haanden holdt hun sin Søndagshue, som hun var bestjættet med at sætte op.

„Hvad vil du, Fader?“ spurgte hun. Den gamle Walthers svarede ikke. Han vedblev at læse, langsomt stavende sig frem og halvt højt, men dog for sigte til at Gretchen kunde forstaa ham. Hun betragtede ham nøje, for at udforste, hvilke Indtryk Læsningen af Brevet gjorde paa ham.

„Naa, Fader!“ udbroød hun omsider utaalmodig, „er det fra Karl? ... Hvad tager han sig for? ... Hvor opholder han sig?“

Hjernet af Greeley og Main St. Da jeg i denne Uge har aabnet mit ny Store, anbefaler jeg mit ny Varelager til alle, som vil forunde mig deres Søgning.

Otto Merz (Den tydske Slagter.) har just aabnet Forretning i det gamle Posthus, og tillader sig at bringe i de ærede Standinauers velvillige Grindring sin velforsyede Slagterbutik.

The Perkins Wind Mill. Olsson & Søndergaard, Akron, Nebr.